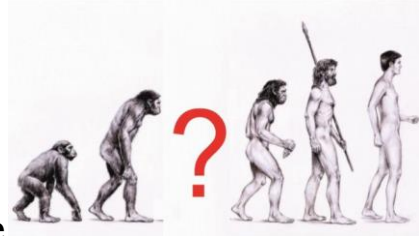

Opprinnelsen til DNA-likhets myten

(Fritt etter '[More than a Monkey](#)', Jeffrey Tomkins, PhD; Kap. 1)

En populær påstand som brukes for å støtte idéen om menneskelig evolusjon, er at DNA til menneske og sjimpanse nesten er identisk. Noen vitenskapsmenn foreslår til og med at menneske og sjimpanse bare er to ulike arter (species), som skulle være i samme slekt (genus). Her skal vi se opprinnelsen til hvordan det ble slik.

Bilde 1 Tema som skal behandles: ? Fra: <http://kristen-ressurs.no/images/biologi/missing-link-gmark.jpg>

Darwinistiske idéer om mennesket, primater og evolusjon

Så hvordan ble sjimpanser linket opp til dogmet om mennesker som utviklet seg fra aper i starten? En av de første hovedbidragene i menneske-sjimpanse paradigmat, ble basert på anstrengelsene til den engelske anatomen Edward Tyson og hans kollega W. Cowper. Forsker Todd Wood dokumenterer begivenheten ved å sitere Montagu (1943) som opprinnelig kilde (1): "På våren 1698 skaffet den engelske anatomen Edward Tyson levningene til en ung sjimpanse.. Sammen med sin venn og kollega W. Cowper, ekspert på muskel anatomi, dissekerte Tyson sjimpansen og publiserte sine funn i boken fra 1699 (Orang-Outang, Sive Homo sylvestris.) Tysons arbeid var den første vitenskapelige beskrivelse av den komplette anatomien til en sjimpanse. Tyson merket seg den slående anatomiske likheten, og han fortolket denne likheten i termer om 'Livskjeden' (The Chain of Being).

Denne Livskjede-forestillingen som Tyson antok, var et gammelt mystisk hedensk paradigme, som formet filosofisk basis for de evolusjonære idéene til Charles Darwin. I denne Livskjede-forestillingen, som var meget lik Aristoteles 'Scala Naturae', så formet levende vesener en lineær kontinuitet, med mennesket på toppen og mer enkle livsformer på begynnelsen. Darwin historiker Loren Eiseley fremmer flg. i sin avhandling 'Darwins århundre'. (2) "Alt 'livskjede' forestillingen trengte for å bli en flygeferdig teori, var å introdusere forestillingen om tid i store kvanta, lagt til mutasjon av former. Den krevde ..et univers som ikke var laget, men som kontinuerlig ble til."

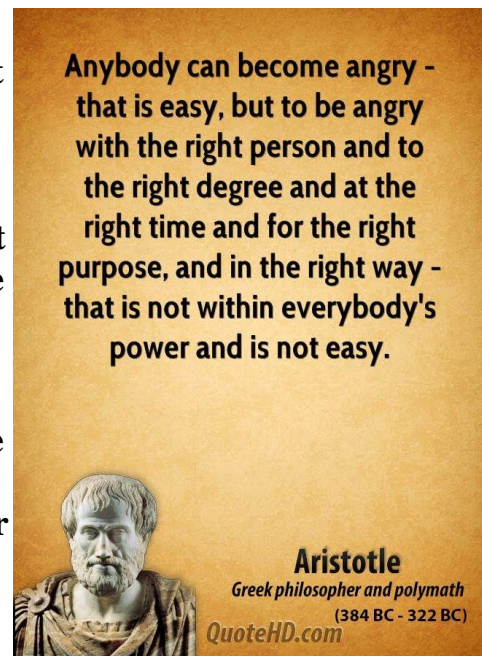

Bilde 2 Er det noe seleksjonspress mot menneske?

Tyson beskriver sin avsløring som følger: "Jeg ser på Aritstoteles Cebus(apeart) som å være et ledd over Cyocephalus (lemur); og hans Pithecus (annen apeart) over Cebus, og vår sjimpanse en høyere grad over dem begge, og mer lik et menneske. .. Det kan være mer likt et menneske enn noe annet dyr, slik at i Livskjede så ville jeg plassere vår sjimpanse som et mellomledd mellom en ape og et menneske."

Wood syntes å indikere at Tyson erklærte dette i kontekst av et slags Bibelsk paradigme, men dette er sannsynligvis ikke tilfelle. Tyson siterer mystiske hedenske skriverier til Aristoteles, og erklærer at sjimpansen var et mellomledd i forhold til Livskjeden. Dette er en hierarkisk begrep om fordeling av liv innen et gammelt hedensk paradigme, og er helt klart filosofisk forløper til evolusjonsteorien popularisert ved Darwin. Både kreasjonister og evolusjonister anerkjenner vidt omkring dette faktum. Derfor er det tvilsomt om Tyson representerte noe Bibelsk syn på skapelsen. I tillegg tror mange okkulte filosofer, både gamle og moderne, at mennesket utvikler seg til, eller blir (becoming) noe guddommelig, eller en opplyst eller perfekt tilstand i det de progressivt oppnår mer skjult kunnskap (gnosis), gjennom innledende ritualer og mystiske erfaringer, analogt til mystiske evolusjonære overganger. Darwin brukte termer 'blir' (becoming) som et synonym for evolusjonær utvikling gjennom sine skrifter. (3) Denne termen ville ha blitt helt familiær for Darwin idet engelske elitesirkler, som både han og mannlige medlemmer i hans familie frekventerte, brukte termen når de alle var involvert i losjer og samfunn som var forbeholdt de innvidde (esoteriske).

Denne forløper og søster filosofien til moderne darwinisme, har vært tilstede siden tidlige tider, og forblir populær til denne dag (4). Den sentrale filosofien som veileder den felles humanistiske bevegelse og den panteistisk evolusjonære pseudo-vitenskapen i våre dager, er knyttet til varianter av denne gamle'dere skal bli som guder' hedenske propaganda. Poenget med dette er at begrepet om mennesket som utvikler seg eller 'blir' (becoming) ikke plutselig ble kunngjort av Darwin, men i siste instans involverer dypt befestede røtter i

Bilde 3 Aristoteles sa både noe klokt og mindre klokt Fra: <https://www.pinterest.com/pin/453667362435824919/>

gamle hedenske mysterie religioner. Dette er religioner som kan spores lenger tilbake enn greske filosofer til det gamle Babylon, beskrevet ytterst nøye av Dr. Henry Morris i hans verk 'The Long War against God.' (5)

Tidlige bevis for DNA likhet

Opprinnelige estimater på høy DNA likhet kom fra et av DNA forskning, som var populær i 1970- og tidlig 1980-årene, som ble kalt 'reassociation kinetics'. Disse tidlige rapportene initierte krav fra slike populære evolusjonære advokater, som Oxford professor Richard Dawkins, som hevdet at sjimpanser og mennesker 'deler mer enn 99% av våre gener'. (6) På denne tiden var ikke Dawkins påstand basert på faktiske DNA-sekvenser, men indirekte metodologier. Nøyaktige estimat av gen-antall for mennesker og sjimpanser var ikke kjent på den tiden fordi høy-kapasitets DNA-sekvensering-et varemerke på genom-tidsepoken, ikke var tilgjengelig. Genom-teknologi ble dominerende i 1990-årene, og den første DNA-kartlegging av det menneskelige genom, ble fullført i 2001, fulgt av et betydelig mindre detaljert versjon av sjimpanse-genomet i 2005.

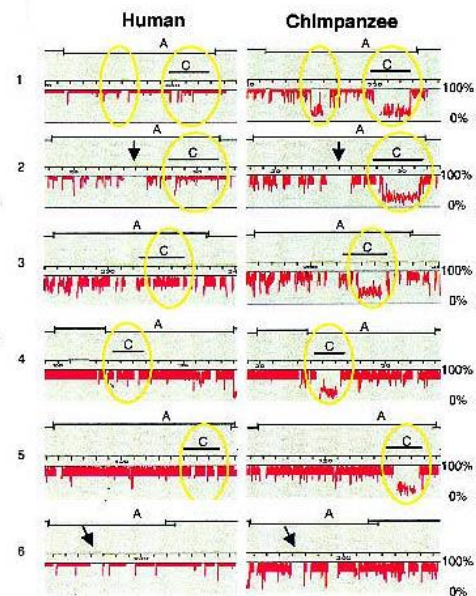
Den formodede gen-likheten mellom mennesker og sjimpanser, som Dawkins refererte til i 1986, var et indirekte estimat, basert på 'reassociation kinetics' på blandet menneskelig og sjimpanse DNA, ikke på klart definerte DNA-sekvenser. 'Reassociation kinetics' bruker varme eller kjemi til å atskille dobbelt sammensatte DNA-molekyler til single elementer. Når DNA-et så tillates å rekombinere på en sakte og kontrollert måte, via komplementær base-sammensetning. Det generelle prinsippet fungerer slik: desto senere sammensetting (reassociation), desto mer kompleks og gen-rik tenkes DNA-et å være. En kan i denne prosessen trekke ut ulike deler av genomet.

Generelt kan tre typer av DNA gjenvinnes ved å benytte denne prosessen: i) høy-kopi DNA, som er ofte repeterende sekvenser og formodentlig lav-nivå DNA. ii)

Bilde 4 Dawkins har kommet med livssyns påstander i forskning tidligere Fra:

<http://www.gospelherald.com/articles/54903/20150326/atheist-richard-dawkins-placed-on-twitter-blockbots-list-for-ongoing-racist-and-bigoted-comments.htm>

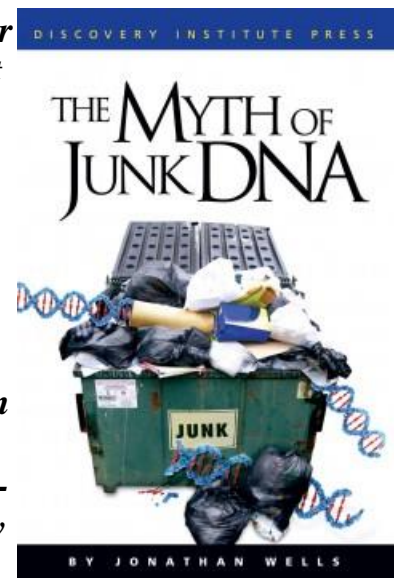

Bilde 5 Det kommer an på hva en sammenligner

lav-kopi DNA, moderat repeterende sekvenser, med moderate gen-nivåer, og iii) enkelt-kopi DNA, som er genrike regioner.

I sammenlignende studier, blir først den genrike delen av DNA samlet fra to ulike organismer, slik som menneske og sjimpanse. Disse genrike delene fra begge organismer, blir så blandet sammen. Den hybride mixen av DNA blir så atskilt og tillates å reforenes via en kontrollert og nøye overvåket metodologi. Nivået og hastigheten på slik DNA-gjenforening av genrik base-paring, kan måles via en rekke ulike metoder. Disse hastighetene blir så kontrollert opp mot tilsvarende for sammensetning av en enkelt (ikke-mikset) organismes DNA.

Faresignalet fra denne tidlige molekylære teknikken, er at bare enkelt-kopi fraksjoner av genomet, blir benyttet for å oppnå estimater på likhet. Denne delen av genomet utgjør mindre enn 5% av det totale DNA i hvert genom. Forskere fokuserte på enkelt-kopi fraksjoner, på grunn av det høye geninnholdet. På den tiden trodde de at resten av genomet ikke var viktig, herav uttrykket 'søppel-DNA' som snart ble populært. Det er flere emner knyttet til denne type eksperimenter, som hjelper å forklare dataene ved disse studiene innen et rammeverk av nylig genomiske oppdagelser. Først vet vi at mange gener, inkl. ikke-protein-kodende RNA-gener og andre regulator-gener ble utelatt som følge av dette. Et annet viktig poeng er at nesten hele genomet nå er kjent å fungere på ett eller annet vis, og ikke-kodende regioner vites å forsyne mange kritiske kontroll-funksjoner og base-maler for regulerende RNA ([10](#),[11](#)).

Bilde 6 Myten om søppel DNA Fra: <http://www.amazon.com/Myth-Junk-Jonathan-Wells-Ph-D/dp/1936599007>

Idéen om at regulerende og ikke-kodende RNA gen-karakteristika til DNA, som ikke inneholdes i protein-kodende regioner, er ansvarlig for mange av de kritiske ulikhetene mellom organismer, blir nå bredt bekreftet. Den fremadskridende vitenskapelige modellen, er at mange av de mer vanlige protein-kodende genene kan fungere mer som standard bygnings-blokker. Som følge av dette, er det disse regionene som er mest like mellom typer av organismer, og høyt representerte i enkelt-kopi DNA. Det kan sammenlignes med at både enkle tømmerhytter og ambassade-bygninger kan inneholde samme type elektriske stikk-kontakter og internett-adgang, men bruken av dem er ganske ulike. Vi ser det samme i ulike genom. Protein-kodende gener er bare et lite stykke av helhets-puslespillet om hva som utgjør en organisme.

Selv om tidlige studier ekskluderte en majoritet på 95% av total DNA-sekvens, var forskere overrasket over de formodentlig høye nivåer av likhet mellom menneske og ape DNA, som ble observert. Det skyldes store fysiske ulikheter som eksisterer mellom sjimpanser og mennesker. Konsensus ble etter hvert at store ulikheter i anatomi og sjimpanse-anatomi og oppførsel, ble forklart ut fra de små genetiske ulikhetene som fantes.

Ble det satt en dogme-basert 'gullstandard'?

Det første 'nær identisk' (99%) påstanden, som sekulær evolusjonist-forfatter Cohen kaller 'Myten om 1%', ble initiert i 1975 av A. Wilson og M-C. King. ([12](#),[13](#)) Andre lignende studier kom opp med et gjennomsnittlig avvik på omkring 1,5%, som produserte den vidt kjente påstand om 98,5% DNA-likhet mellom

sjimpanse og menneske. ([14](#),[15](#))

En retrospektiv analyse av slike tidlige rapporter om menneske og sjimpanse DNA-sammenlikninger, indikerer at det ble satt en 'gullstandard' for forskningsmiljøet. Som følge av dette, tilpasset påfølgende forskning med DNA-sekvensering på genom-nivå seg. Nesten samtlige nyere genom-rapporter gir urokkelig hyllest til tildig DNA 'reassociation kinetics' forskning i sine innledninger.

Bilde 7 Analogi med 'gullstandard' Fra: <http://edeblog.com/wp-content/uploads/2015/03/gold-standard.png>

Som vi skal se eksempler på snart, viser forskningsrapporter om sjimpanse-menneske DNA utstrakt bruk av data-seleksjon, filtrering, og utelatelse i sine analyser for å oppnå resultater i samsvar med 'gullstandarden' på 98-99% som ble satt i tidlige (mangelfulle) forsøk. Dessverre er gruppe-konformitet til slike akademiske regler og filosofier typisk ett krav for å være sikret suksess i besittelsesrett, publisering og jobb-sikkerhet generelt. Vi skal snart se at sjimpanse og menneske-DNA på langt nær er så like som det ofte påstås.

Oversatt og omsatt til .htm-format ved Asbjørn E. Lund